Hayriye (Tirat)

Oyunun Adı: Kadıncıklar
Yazar: Tuncer Cücenoğlu

HAYRİYE – Hastalığın geçeli günler oldu. Bu da kaçırır müşterileri boyuna! Bi İnci'ye kaldım. Biz eskiden böyle mi yapardık? Şu dükkânı açana dek, gelmeyen kalmadı başımıza. Çiçeğim burnumdaydı, bu mesleğe atıldığımda. Nerde iş, orda ben. Bi gün iki kişiler diye gitmiştim. Bir de baktım ki, on, on beş kişi olmuşlar. Gene de olmaz demedim. Yedik, içtik. Oynattılar. Sarhoştu hepsi. Biri tutturdu, «Ben bu karının burnunu keseceğim,» diye. Amanın, yapman etmen demeye kalmadı, çıkarttı herif bi bıçak. Vardı üstüme. Şişede durduğu gibi durmuyor ki meret. Ayaklarınızın altını öpeyim diye ağladım sızladım da zor kurtardım, burnumu. Ama başka bir yerde, bacak gitti. Aha, bu bacak! Biz ne güçlüklerle çalıştık da edindik bu dükkânı bilir misiniz? Şimdi sizin için zor olan ne? Odanız hazır. Doktorunuz, polisiniz, bekçiniz hazır. Bir de naz niyaz. Yeter vallaha!